

گفتمان پیشرفت نگاه فانتزی یا مساله حیاتی

بر اساس برخی افکار سنجی‌ها اکثر مردم (یعنی در حدود دوسوم) پیشرفت‌های داخلی علم و فناوری را پذیرفته اند اما به نسبت کمتری باور دارند که کشور در مسیر پیشرفت قرار دارد. چه بسا مردم مشکلات موجود را مایه قضاوت قرار می‌دهند و کمتر اطلاعی از پشت صحنه جدال‌های در جریان بر سر حل این مشکلات دارند و به تبع آن، در مورد حرکت یا ایستایی در مسیر حل ریشه‌ای مسائل با ابهاماتی مواجه هستند. در واقع با وجود حرکت کلی کشور در مسیر پیشرفت، ما نتوانسته ایم مساله علم و فناوری را به دغدغه اصلی و مساله حیاتی کشور تبدیل کنیم؛ که اگر این گونه بود، می‌دانستیم قرار گرفتن در مدار پیشرفت‌های علم و فناوری، امر حیاتی و شاه‌کلید حرکت ما در مسیر پیشرفت است. منظور ما از امر حیاتی، موضوعاتی است که می‌تواند در مثال‌های ملموس زیر مشاهده شود:

۲- متوسط عمر ناوگان هوایی کشور به بیش از ۲۵ سال رسیده و در وضعیت بغرنجی قرار گرفته است. به گفته رئیس سازمان هواپیمایی کشور نیاز صنعت هوایی کشور، ۵۵۰ فروند هواپیماست در حالی که ۱۲۳ ناوگان زمینگیر شده و تنها ۱۸۰ فروند هواپیمای عملیاتی وجود دارد. با این

۱- صندوق‌های بازنشستگی که زمانی خودکفا بوده‌اند به دلیل سیاست‌های غلط جمعیتی و اقتصادی، در سال ۱۴۰۲ عملاً ورشکسته هستند و ۱۳ درصد بودجه عمومی این سال را به خود اختصاص داده‌اند. پیش‌بینی می‌شود در صورت تداوم این روند تا بیست سال دیگر، بیش از ۵۰ درصد بودجه عمومی دولت صرف صندوق‌ها شود. در این شرایط دولت مجبور خواهد شد به کاهش بیش از پیش حقوق بازنشستگان و افزایش سن بازنشستگی روی آورد که اگرچه مساله را حل نخواهد کرد، اما به کاهش عدالت و رفاه اجتماعی می‌انجامد.

دکتر سید مجتبی

قافله باشی

نویسنده